

बापदादाद्वारा देश-विदेशको समाचार

आज बापदादा बच्चाहरूसँग सयर गर्न जानु भएको थियो। बापदादालाई सारा सृष्टिको परिक्रमा गर्न कति समय लाग्छ होला? जति समयमा चाह्यो, त्यति समयमा परिक्रमा पूरा गर्न सक्नु हुन्छ। चाहे विस्तार सँग गरू, चाहे सारमा गरू। आज डबल विदेशीहरू सँग मिल्ने दिन हो नि, त्यसैले सयर समाचार सुनाउँछु। विदेशीको के देखे र देशमा के देखे?

केही समय पहिला विदेशको विशेषताको लहर भारतमा आयो— त्यो के थियो? जस्तै विदेशमा अल्पकालको सुखका साधनहरूको मस्तीमा सदा मस्त रहन्थे, यस्तै भारतवासीहरूले पनि विदेशी सुखका साधनहरू खुब आफ्नो लागि कार्यमा ल्याए। खुब विदेशी साधनहरूद्वारा अल्पकालका सुखहरूमा मस्त हुने अनुभूति गरे। अहिले पनि गरिरहेका छन्। अल्पकालको साधनहरूको कपी गरे र कपी गर्नको कारण आफ्नो वास्तविक शक्तिलाई गुमाउँदै। रूहानियत देखि किनारा भए र विदेशी सुखको साधनहरूको सहारा लिए। त्यस्तै विदेशले के गरे? समझदारीको काम गरे। यहाँको असली रूहानी शक्तिले उनलाई विदेशमा आकर्षण गर्यो। यसको परिणाम हरेक नामधारी रूहानी शक्ति भएका सँग अथवा निमित्त गुरुहरू सँग विदेशी शिष्यहरू धेरै देखिन्छ। विदेशी आत्माहरू नक्कली साधनहरूलाई छोडेर वास्तविकता तर्फ, रूहानियत तर्फ धेरै आकर्षित भइरहेका छन् र भारतवासी नक्कली साधनहरूमा मस्त हुन गएका छन्। आफ्नो चीजलाई छोडेर पराई चीज तर्फ गइरहेका छन् र विदेशी आत्माहरू असली चीजलाई खोज्ने, परख गर्न र पाउन धेरै इच्छुक छन्।

आज बापदादा देश-विदेशको सयर गरिरहनु भएको थियो। त्यस सयरमा यही देख्नुभयो— भारतवासी के गरिरहेका छन् र विदेशी के गरिरहेका छन्। भारतवासीहरूलाई देखेर बापदादालाई दया लागिरहेको थियो, यति उच्च कुलका नम्बरवन धर्म आत्माहरू, पछाडि आएका धर्मवालाले छोडेका चीजहरू अपनाउनमा यस्तो मस्त हुन पुगे, जसले गर्दा आफ्नो विशेष वस्तुलाई बिर्सिने पुगेका छन्। यसकारण भारत रूपी घरमा बसेकाले भारत रूपी घरमा आउनु भएको महान् अतिथि बाबालाई पनि चिनेका छैनन्। तर विदेशका आत्माहरू टाढा बसेर पनि केवल सन्देश सुन्नासाथ चिनेर आइपुगेका छन्। बापदादाले देखिरहनु भएको छ— डबल विदेशी बच्चाहरूको परख गर्ने आँखा धेरै तेज छ। टाढाबाट परख गर्ने आँखाद्वारा, अनुभवद्वारा देखे अनि पाए। भारतवासी, त्यसमा पनि बापदादालाई आबू निवासीहरू माथि धेरै दया लाग्छ, जो नजिक भएर पनि परख गर्ने आँखा छैन। परख गर्ने आँखाबाट अन्धो रहन पुगे नि! यस्ता बच्चाहरूलाई देखेर दया त आउँछ नि! त्यसैले डबल विदेशीहरूको कमाल देखिरहनु भएको थियो।

दोस्रो के देख्नुभयो? आजकल जसरी भारत गरिब छ, त्यसैगरी अब लास्ट समय नजिक हुनुको कारण विदेशीहरूमा पनि सम्पन्नतामा कमी आएको छ। जस्तै वृक्ष जब हराभरा हुन्छ भने फलफूल सबै लागेको हुन्छ। जब वृक्ष सुक्न थाल्छ अनि सबै फलफूल पनि सुक्न थाल्छन्। यो देशको प्राप्ति रूपी विशेषता जसमा प्रजा सुखी रहनु, शान्तिको वातावरण रहोस्— ती फलफूल सुक्न थालेका छन्। अहिले विदेशमा पनि नोकरी सहज मिल्दैन। पहिला विदेशमा केहिल्यै यो समस्या सुनेका थियौं? यी पनि निसानी हुन्— सुखको साधन र शान्तिको फल सुकिरहेका छन्। भारत रूपी मुख्य फेद सुकिरहेको छ, त्यसको प्रभाव मुख्य शाखाहरूमा पनि पर्ने सुरु भएको छ। यो क्रिश्चियन धर्म अन्तिमको मुख्य ठूलो शाखा हो। वृक्षको चित्रमा क्रिश्चियन धर्म कुनचाहिँ शाखा हो? जुन मुख्य शाखाहरू देखाउँछौं, त्यसमा त अन्तिम भयो नि। त्यस शाखासम्म सम्पन्नताको प्राप्तिको हरियाली सुकिसकेको छ। यो निसानी हो सारा वृक्षको जीर्ण अवस्थाको। सारा विश्वमा अल्पकालको प्राप्ति रूपी फलफूल सुकेको देख्नुभयो। बाँकी केवल दुई कुरा छन्— एक मनले, मुखले चिल्लाउनु र दोस्रो जसरी पनि मजबुरीमा जीवनलाई, देशलाई चलाउनु। चिल्लाउनु र कार्यलाई चलाउनु— यही दुई काम बाँकी रहेका छन्। खुशी-खुशीले चलोस्, त्यो समाप्त हुन गयो। जसरी पनि चलाउनु छ, यो रहन गएको छ। विदेशमा पनि यही रूप-रेखा बन्न पुगेको छ। यो पनि के निसानी भयो? मजबुरीले चलाउनु, यो कहाँसम्म चल्नेछ! अब जो चिल्लाइरहेका छन्, यस्तो विश्वलाई के गर्नु छ? मजबुरीले चलाउने प्राप्तिको पंख दिएर उडाउनु छ। कसले उडाउन सक्छ? जो स्वयं उड्ती कलामा हुन्छ। उड्ती कलामा छौं? उड्ती कला वा चढ्ती कला— कुनचाहिँ कलामा छौं? चढ्ती कला पनि होइन, अब उड्ती कला चाहिन्छ। कहाँसम्म पुगेका छौं? डबल विदेशी के सम्झन्छौं? अधिकांश त बाबा समान शिक्षक क्वालिटी छौं। त्यसैले टिचर अर्थात् उड्ती कलावाला। यस्तो छौं हैन? अच्छा! आज त केवल सयर समाचार सुनाएँ। अब देश-विदेशमा बस्नेले प्राक्टिकलमा निसानीहरू स्पष्ट देखिरहेका छन्। आजकल केही भयो भने भन्छन् १०० वर्ष पहिला भएको थियो। सब विचित्र कुरा भइरहेका छन् किनकि यसले विचित्र बाबालाई प्रत्यक्ष गर्नेछ। सबैको मुखबाट यही आवाज निस्किरहेको छ— अब के होला? यो प्रश्न सबैको बुद्धिमा स्पष्ट भइसकेको छ। अब फेरि यो बोली निस्कनेछ— जे हुनु थियो त्यो भइसक्यो। बाबा आइसक्नुभयो। प्रश्न समाप्त भएर फुलस्टप लाग्नेछ। जसरी मथेपछि मख्खन निस्कन्छ, पहिला हलचल हुन्छ पछि मख्खन निस्कन्छ। त्यस्तै यो प्रश्न रूपी हलचल पछि प्रत्यक्षताको मख्खन निस्कनेछ। अब तीव्रताले हलचल सुरु भइसकेको छ। चारैतर्फ अब प्रत्यक्षताको मख्खन विश्वको अगाडि देखिनेछ। तर यस मख्खनलाई खानेवाला को? तयार छौं नि खानको लागि? सबैले तिमी फरिश्ताहरूलाई आह्वान गरिरहेका छन्। अच्छा!

सर्व अप्राप्त आत्माहरूलाई सर्व प्राप्ति गराउने, सबैलाई परख गर्ने नेत्र दान गर्ने महादानी, सबैलाई सन्तुष्टताको वरदान दिने वरदानी सन्तुष्ट आत्माहरू, सदा स्वको प्राप्तिको पंखद्वारा अन्य आत्माहरूलाई उडाउने, सदा उड्ती कलावाला, सदा स्वद्वारा बाबालाई प्रत्यक्ष गर्ने, विश्वको अगाडि प्रख्यात हुने श्रेष्ठ आत्माहरूलाई बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

विदेशी बच्चाहरूसँग अव्यक्त बापदादाको व्यक्तिगत भेटघाट

सदा आफूलाई सर्व प्राप्ति सम्पन्न अनुभव गर्छौं? सर्व प्राप्तिहरूको अनुभूति छ? जुन आत्मालाई सर्व प्राप्तिहरूको अनुभूति हुन्छ, उसको निसानी के देखिन्छ? ऊ सदा सन्तुष्ट हुन्छ। उसको चेहरामा सदा प्रसन्नताको निसानी देखिन्छ। उसको चेहराबाट देखिन्छ— यो सबै कुरा पाएको आत्मा हो। जस्तै हेर लौकिकमा पनि जो राजकुमार, राजकुमारी हुन्छन् वा उच्च कुलका हुन्छन्, उनको चेहराबाट देखिन्छ यो भरपुर आत्मा हो। यस्तै तिमी रूहानी कुलका आत्माहरूको चेहराबाट देखियोस्— जुन कुरा कसैलाई मिलेको छैन त्यो

यिनलाई मिलेको छ। यस्तो अनुभव हुन्छ— हाम्रो चलन र चेहरा परिवर्तन भइसक्यो, चेहरामा प्राप्तिको चमक आएको छ। डबल विदेशीहरूलाई डबल चान्स मिलेको छ, त्यसैले सेवा पनि डबल गर्नु छ। डबल सेवा कसरी गर्छौं? केवल वाणीले मात्र होइन, चलनद्वारा पनि र चेहराद्वारा पनि। जसरी स्वयं परवाना बनेका छौं, यस्तै अनेक परवानाहरूलाई शमाको पास ल्याउने आत्मा हौं। तिम्रो उडान देखासाथ अन्य परवाना पनि तिम्रो पछि-पछि उड्न लाग्छन्। जसरी तिमीहरू सबै हर कुराको गहिराइमा जान्छौं, त्यस्तै हर गुणको अनुभूतिको गहिराइमा जाऊ। जति गहिराइमा जान्छौं, त्यति हरदिन नयाँ अनुभव गर्न सक्छौं। जसरी शान्त स्वरूपको अनुभव हरदिन गर्छौं, त्यस्तै हरदिन नवीनताको अनुभव गर। नयाँ अनुभव तब हुन्छ, जब एकान्तवासी हुनेछौं। एकान्तवासी अर्थात् सदा स्थूल एकान्तको साथ-साथै एकको अन्तमा सदा रहनु।

एक “बाबा” शब्द पनि जुन पटक-पटक भन्छौं, त्यसको हरेक पल्ट नयाँ अनुभव हुनुपर्छ। जस्तै सुरुमा जब आयौं, त्यतिबेला पनि बाबा शब्द भन्थ्यौं, मधुवनमा आयौं, त्यतिबेला पनि यही भन्थ्यौं र अहिले जब जान्छौं, तब पनि बाबा शब्द बोल्नेछौं तर पहिला बोल्नुमा र अहिले बोल्नुमा कति अन्तर छ! यो अनुभव त छ नि? ‘बाबा’ शब्द त उही हो, तर दिलदेखि प्राप्तिको आधारमा उही बाबा शब्द अनुभवमा अगाडि बढ्दै जाँदा फरक पर्यो नि! यस्तै सर्व गुणहरूमा पनि हरदिन नयाँ अनुभव गर। शान्त स्वरूप त हौं, तर शान्तिको अनुभूति कुन प्वाइन्टको आधारमा हुन्छ, जस्तै हेर म आत्मा परमधाम निवासी हुँ— यसबाट पनि शान्तिको अनुभूति हुन्छ र म आत्मा सत्ययुगमा सुख-शान्त स्वरूप हुनेछु, त्यसको अनुभव हेर अर्कै हुनेछ। त्यस्तै कर्म गर्दै, अशान्तिको वातावरणमा हुँदा पनि म आत्मा शान्त स्वरूप हुँ, यसको अनुभूति गर्यौं भने त्यसको अनुभव अर्कै हुनेछ। फरक हुन गयो नि तीन प्रकारमा। हौं त शान्त स्वरूप। यस्तै हरदिन यस शान्त स्वरूपको अनुभूतिमा पनि प्रगति होस्। कहिले कुनै प्वाइन्टबाट शान्त स्वरूपको अनुभूति गर, कहिले कुनैबाट, तब हरदिनको नयाँ अनुभव हुनेछ र सदा यसैमा व्यस्त रहनेछौं— नयाँ-नयाँ मिलोस्। नत्र के हुन्छ— चल्दा-चल्दै त्यही यादको विधि, उही मुरली सुन्ने र सुनाउने विधि, फेरि त्यही कुरा कहाँ-कहाँ साधारण अनुभव हुन थाल्छ। त्यसैले फेरि उमंग पनि जस्तो सदा रहन्छ त्यस्तै नै रहन्छ, अगाडि बढ्दैन। र, यसको रिजल्टमा फेरि कहीं अलबेलापन पनि आउन जान्छ। यो त मलाई आइहाल्छ, यो त जानेकै छु! त्यसपछि उड्ती कलाको बदलामा रोकिने कला हुन जान्छ। त्यसैले स्वयं तथा जुन आत्माहरू प्रति निमित्त बन्छौं, उनीहरूलाई सदा नवीनता अनुभव गराउनको लागि यो विधि अवश्य चाहिन्छ। बुझ्यौं! तिमीहरू सबै धेरैजसो सेवाको निमित्त आत्मा हौं नि, त्यसैले यो विशेषता अवश्य धारण गर्नुपर्छ। हरदिन कुनै न कुनै प्वाइन्ट निकाल— शान्त स्वरूपको अनुभूतिको प्वाइन्टहरू के हुन्? त्यस्तै प्रेम स्वरूप, आनन्द स्वरूप सबैको विशेष प्वाइन्ट बुद्धिमा राख्दै हरदिन नयाँ-नयाँ अनुभव गर। सदा यस्तो सम्झ, आज नयाँ अनुभव गरेर अरूलाई गराउनु छ। फेरि अमृतबेला बस्न पनि बडो रुची हुन्छ। नत्र कहिलेकाहीँ सुस्तीको लहर आउँछ। जहाँ नयाँ चीज मिल्छ, वहाँ सुस्ती हुँदैन। त्यही-त्यही कुरा भयो भने सुस्ती आउन थाल्छ। त्यसैले बुझ्यौं के गर्नु छ? तरिका समझमा आयो होइन? अब कुनै प्रश्न सोध्नु छ भने सोध— विदेशीहरूलाई यसै पनि भेराइटी राम्रो लाग्छ। जस्तै पिकनिकमा नुनिलो पनि चाहिन्छ, गुलियो पनि चाहिन्छ। त्यस्तै भेराइटी प्रकार चाहिन्छौं भने, जब अनुभव गर्न बस्छौं, त्यतिबेला सम्झ— अहिले बापदादा सँग भेराइटी पिकनिक गर्न गइरहेको छु। पिकनिकको नाम सुन्ने बित्तिकै फुर्तिलो हुनेछौं। सुस्ती भाग्नेछ। त्यसो त तिमीहरूलाई पिकनिक गर्नु, बाहिर जानु राम्रो लाग्छ नि! त्यसैले बाहिर जाऊ, कहिले परमधाममा, कहिले स्वर्गमा जाऊ, कहिले मधुवनमा आऊ, कहिले लण्डन सेन्टरमा जाऊ, कहिले अष्ट्रेलिया पुग। भेराइटी भयो भने रमणिकतामा आउनेछौं। अच्छा!

वरदान:- बेहदको सम्पूर्ण अधिकारको निश्चय र रुहानी नशामा रहने सर्वश्रेष्ठ, सम्पत्तिवान भव

वर्तमान समय तिमी बच्चाहरू यस्तो श्रेष्ठ सम्पूर्ण अधिकारी बन्छौं, स्वयं अलमाइटी अथोरिटी माथि तिम्रो अधिकार छ। परमात्म अधिकारी बच्चाहरूले सर्व सम्बन्धहरूको र सर्व सम्पत्तिको अधिकार प्राप्त गर्छन्। यही समयमा बाबाद्वारा सर्वश्रेष्ठ सम्पत्ति भवको वरदान मिल्छ। तिम्रो पासमा सर्व गुणहरूको, सर्व शक्तिहरूको र श्रेष्ठ ज्ञानको अविनाशी सम्पत्ति छ, त्यसैले तिमी जस्तो सम्पत्तिवान अरु कोही छैन।

स्लोगन:- सदा अलर्ट रह्यौं भने अलबेलापन समाप्त हुनेछ।